

ЯНА ЯЗОВА
БЕДНИ ДУМИ

chitanka.info

Изсипах в торбата паничката с няколко лева,
присвих си безцветните, скъсани вече поли
и седнах на пътя — пък, ето го, среща запява
с гъдулка безкракия просяк под гръм и коли.

И мисля тогава: „Какво ли пък има да свири?“
Тъй смешно, дочувам едва — говори за мен:
по шумните улици, кой просекиня ще дири? —
че иска той хляба си с мед да яде разделен.

Ръмжат разтреперани звукове, после пискливи
се борят неравни, квичат под каруци, коли.
Навярно той няма и пръсти, че свири с ръце
треперливи.
А може би страшно го нейде в сърцето боли.

И мисля си аз, срещу него ли пак да остана,
или пък в парка да ида в тоз вечерен час?
Мъже и жени — прилепени отзад шадравана...
Очи са ми пламъци — тънка не съм ли и аз?

Безкракия хлъцна, спря — може би скъса се лъка.
А може би никой в паничката лев не хвърли...
Дали пък го моята мисъл попари, и жажда и мъка,
а може би паднал е вече под пълните с пясък коли...

Това са за него богати в смъртта колесници,
а мойто моминско легло е на градския ров.
Наоколо удрят по камъни две патерици...
Наоколо чувам кака търсят те мойта любов.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.